

[Litten Hansen.]

den, og heldigvis, stærkt begrænset, hvad vi får til landet af udenlandske børn. Jeg siger heldigvis, for det første fordi det set ud fra børnenes tarv aldrig kan være den bedste løsning at flytte dem til en ny kultur, dernæst på grund af den højst uværdige og umenneskelige handel med børn, der har været en konsekvens af denne eksport af børn.

Nu vil hr. Tange med dette forslag endnu en gang lukke op for en mulighed for regulær menneskehandel inden for landets grænser. Forslaget afslører sig selv med bemærkningerne om sikkerhedsventilen, som vil kunne anvendes, hvis forældremyndighedsindehaverne fortryder samtykket, eller omstændighederne ikke er helt fine i kanten, som hr. Tange udtrykker det. Her skildrer han klart, hvordan børn i endnu højere grad kan gøres til katebold mellem forskellige instanser. Der mangler kun en sikkerhedsventil, som åbner mulighed for at aflevere børnene igen, på samme måde som man afleverer en hundehvalp eller en kattekilling, når man er træt af at lege med den.

Adoptionssager er alvorlige nok for alle de parter, der er impliceret, og det er en absolut nødvendighed, at det er det offentlige, der formidler adoptionen. Skal der ændres i loven, skal det ikke være for at mildne disse regler, det skal være for at stramme reglerne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tange) (FP):

Vi nåede ikke at få forslaget færdigbehandlet i sidste samling, og vi nåede ikke engang at få svar på forskellige spørgsmål, jeg stillede i udvalget. Derfor synes jeg ikke, at det er urimeligt, at vi har genfremsat forslaget i denne samling, navnlig fordi det også har vist sig af de avisreferater, der har været af børnesager, at den nye adoptionslov vist langtfra virker så godt, som man havde troet og forventet.

Der har været stor utilfredshed blandt adoptanter – altså nogle, der søger at få børn – med de ændringer, der er sket. Der har været talt om sjakring, at privatpersoner kunne sjakre med deres børn. Men man har på fornemmelsen, at der er endnu mere tale om, at de offentligt ansatte i de forskellige socialcentre og adoptionsnævne sjakrer med børn. Vi så jo Birgittesagen, hvor det heldigvis ved en højesteretsdom for nylig blev fastslået, at hun skulle hjem til forældrene; ellers havde det jo været meningen, at Birgitte skulle have været borta-

dopretet. Vi har set sagen oppe fra Lemvig, hvor det offentlige også groft sætter sig på nogle børn, hvor forældrene var døde, og hvor bedsteforældrene ønskede at få børnene, men hvor det offentlige for mig at se sjakrer med børnene og vil adoptere dem bort.

Dette forslag er udtryk for, at vi har tillid til, at et barns biologiske forældre har større muligheder for at varetage deres barns tarv, end det offentlige har ved de mennesker, der sidder i de forskellige samråd og adoptionsnævne. Jeg vil kun sige, at vi for mig at se er på vej til en meget farlig udvikling, fordi der er tale om, at kun elitefamilier kan få lov til at adoptere børn i fremtiden. Det kan ikke være meningen i det danske samfund, at en almindelig arbejderfamilie ikke skal have ret til at adoptere børn. Det er man på vej til, og det er en meget uheldig udvikling, så vidt jeg kan se, for det er ikke altid afgørende for, hvor godt et barn har det, om det er rige eller fattige adoptivforældre, det får, eller om der er tale om adoptivforældre, der har akademisk uddannelse. Det er ingen garanti for, at et adoptivbarn får det godt og får en god udvikling. Vi har det mest klare eksempel på, at det kan gå galt, fra den kendte sag oppe i Ålborg, Brems-sagen, hvor der ikke engang kun var tale om vanrøgt af børnene, men om direkte mishandling. Der var tale om fire adoptioner til en overlæggefamilie, det var to akademikere. Så kunne det selvfølgelig nemt gå igennem, og så bliver der måske også slækket lidt på de forskellige undersøgelser.

Men som sagt håber vi på, at vi under udvalgsbehandlingen kan få forskellige oplysninger om, hvordan adoptioner foregår, og om, hvordan man skiller de kommende adoptivforældre ud, for det er vor opfattelse, at man går efter usaglige kriterier og kun tillader elitefamilier at adoptere børn, og det mener vi som sagt ikke kan være rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.